

ДНЕВНИК

(стенографски)

на

XIX^{то} обикновено Народно събрание

Втора редовна сесия

46. заседание, петък, 10 февруарий 1922 г.

(Открито от подпредседателя Г. Марков в 2 ч. 45 м. след пладне)

Председателстваващ Г. Марков: (Звъни): Моля секретаря г. Дупаринов да провери присъстващите г. г. народни представители.

Секретар С. Дупаринов (з): (Прочита списъка. От заседанието съжтествували следните народни представители: Димитър Анастасов, Стефан Бажърджиев, Юсуф Бергански, Димитър Благоев, Стефан С. Бобчев, Лазар Богданов, Асен Валцаров, Власи Власковски, Никола Габровски, Иван Ганев, Йордан Ганчев, Делю Георгиев, Иван Гетов, Георги Даминов, Георги Димитров, Петър Димов, Васил Димчев, Михаил Донсузов, Логин Дончев, Васил Драганов, Георги Драгнев, Димитър Илиев, Захари Каменов, Тодор Караваневски, Тенчо Кйосев, Никола Ковачев, Васил Коларов, Петър Кораков, Радослав Крайчев, Стефан Ляфчиев, Александър Людсканов, Андрей Ляпчев, Михаил Маджаров, д-р Никола Максимов, д-р Ганчо Марков, д-р Кънчо Миланов, Георги Минев, д-р Христо Мутафов, Никола Мушанов, Лачо Неделков, Михаил Неков, Стефан Обрейков, Станко Панайотов, Христо Пенчев, Тодор Петров, Георги Попов, Димитър Попов, Гани Радев, д-р Марко Саларев, Иван Симеонов, Алексн Сираков, Борис х. Сотиров, Митю Станев, Димитър Стоев, Иван Стойнов, Атанас Стойчев, Теодор Теодоров, Йордан Урумов, д-р Йосиф Фаденхехт, Петър Филев, Димитър Христов, Коста Ципоранов, Станко Цъгов, Александър Чапрашиков, Крум Чапрашиков и Ахмед Зихни х. Юмеров)

Председателстваващ Г. Марков: (Звъни) От 216 души народни представители присъствуват 91. Има законното число народни представители. Обявявам заседанието за открито.

Бюрото на Камарата е разрешило отпуск на следните г. г. народни представители:

На г. Коста Ципоранов — 1 ден;
На г. Никола Максимов — 1 ден;
На г. Станко Цъгов — 1 ден;
На г. Тенчо Кйосев — 1 ден;
На г. Борис х. Сотиров — 2 дена;
На г. Коста Канев — 1 ден;
На г. Драгой Коджейков — 1 ден;
На г. Логин Дончев — 3 дни.

Бюрото извинява отсъствията на следните г. г. народни представители:

На г. Ангел Янзв — за 4 и 6 февруарий;

На г. Владимир Марков — за 6 и 8 февруарий.

Народния представител г. Стоян Радев моли да му се извинят отсъствията за 4 и 6 февруарий. Понеже се е ползвал с 20 дни отпуск, щз питам народното представителство. Които г. г. народни представители съжгласни да се извинят на народния представител г. Стоян Радев отсъствията за 4 и 6 февруарий, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието ги извинява.

Минаваме към дневния ред: първа точка — трето четене законопроекта за съхранение дома, покъщината, ръкописите и подаръците на покойния поет Иван Вазов.

Моля г. секретаря да го прочете.

Заместник-секретар А. Янев (з): (Чете)

„ЗАКОН

за съхранение дома, покъщината, ръкописите и подаръците на покойния поет Иван Вазов.

„Член единствен. Къщата на покойния народен поет Иван Вазов, намираща се на жгъла на ул. „Раковски“ и ул. „Вжлякович“ № 14, в София, се превръща в музей „Иван Вазов“. Всичката принадлежача на поета покъщина, всички останали от покойния поет ръкописи, подаръци, поднасяни му при разни случаи от когото и да било, както и самата къща с двора, се присвояват без всякакво заплащане комуто и да е и се предават на музея „Иван Вазов“, който се поставя под върховния надзор на Министерството на народното просвещение. Авторското право на покойния поет за всичките му творения, както и правото за превеждане на други езици преминава всецело върху фонда „Иван Вазов“, учреден при Министерството на народното просвещение.

„Особен правилник, издаден от Министерството на народното просвещение“ и утвърден от Министерския съвет, ще уреди управлението на музея „Иван Вазов“ и оползотворението на фонда под същото название.

„Забележка. Всички ръкописи и други вещи, принадлежащи на поета Иван Вазов, които се намират в други лица, да се представят в музея на сградата в срок от два месеца след влизането на настоящия закон в сила. Онези, които не сторят това, ще се наказват съгласно закона за грабежите.“

Л. Кандев (к): Дамга ще има ли?

Заместник-секретар А. Янев (з): В последното изречение думата „ще“ се изхвърля, защото излиза по-добре.

Председателстващ Г. Марков: Има думата г. министъра на правосъдието.

Министър П. Янев: Г. г. народни представители! Един закон, който прави един велик покойник да живее винаги между нас, един закон, който казва, че Вазов не почина, че той живее в тоя момент между нас, заедно със своите книги, със своите ръкописи, със своите подаръци, със своите благодарствени и други писма, заедно с всичко онова, което е било около него, такъв един закон, който прави тоя велик покойник да живее между нас за вечни времена, намери опозиция в Народното събрание — един от интерес да защитят неговите наследници, други от интерес да правят политика, и трети, за да кажат и те нещо. Г-да! Скръбно е, когато така може да се мисли и да се приказва при създането на един такъв закон. Какво чудовищно — тъй както го нарича брат на великия покойник — имаше в тоя закон, какво осквернение на паметта на един велик народен поет имаше в тоя закон, какво ограбване на неговите наследници има, какво опозоряване, най-сетне, върху паметта на тоя покойник има в тоя закон? Ако ние не се ловим за празни приказки, ако ние не искаме да правим политика от всичко, ако ние не искаме да изопачаваме, най-сетне, конституцията и законите у нас, ще признаем всички, че тоя закон е една необходимост, защото онова, което се прави с тоя закон, можеше да се направи и без закон. Но намериха се тук хора, които да искат по друг начин да парализират едно свято дело и тогаз тоя закон се яви необходим. Когато ние създаваме тоя закон за съхранение дома, покъщинната, ръкописите и подаръците на покойния поет Иван Вазов, това е един закон, преди всичко, от публичен интерес, от обществен интерес, защото Вазов не може и не трябва да остане само между неколкото свои наследници. Вазов не може да остане опличкосан, ще кажа аз, не от държавата, но опличкосан от неговите наследници, защото те бежа, преди всичко, длъжни да създадат именно тоя закон, те бежа длъжни сами да уредят това. Но когато те не направиха това, когато тук пред вас се депозирах даже ред данни, от които се вижда, че в случая около тази смърт, около това, което става около него, има нещо, което не се знае от всички, тогаз, позволете на официалната, на публичната власт да поиска със закон да уреди това положение, да поиска със закон да запази тоя велик покойник за българския народ. Позоваха се някои, че се върши акт противоконституционен; позоваха се някои, че се нарушава последната света воля на великия покойник. Доколко завещанието, което имаме и което ни се представлява, е последна воля на покойника и доколко тази воля е света и ненарушима, могат и други места да си кажат думата. Доколко тоя акт е отменяем или не — защото у нас има закони, които диктуват какви реквизиции, какви условия трябва да съдържа едно завещание, а от друга страна, на кого можеш и какво можеш да дадеш с едно завещание — по този въпрос можеше да се спори, той е въпрос съдебен; но онова, което ние правим с настоящия закон, е ли то законно или не? Защото много упреци се направиха от тук (Сочи левицата), че това е акт не по реда си.

Г. г. народни представители! Според нашия закон, когато едно лице почина, неговите имущество минават на неговите наследници, близки и далечни — и тоя въпрос, каква част от наследството минава и кому, се урежда от нашия специален закон, закона за наследството. Тук, в случая, си няма местоположение, дали с този законопроект е нарушена конституцията, защото собствеността действително е неприкосновена, нейното изземване за обществен интерес става по единствен закон; но тоя закон, това постановление на конституцията, няма абсолютно никакво приложение, тъй като тия постановления важат тогаз, когато се досера да се вземе нещо за обществен интерес непосредствено от самия собственик. Тук, в случая, с наследството на имотите на покойния Вазов, въпроса се урежда от нашия закон за наследството; тоя наш закон за наследството, както знаете, е закон, който подлежи и може да бъде изменяван, допълняван и т. н. тъй, както

публичния ред налага и изисква това. Вие помнете, че в 1906 г. се направи едно изменение на закона за наследството, в което се казваше, че селските мъжки деца наследват два пъти повече, отколкото женските деца.

К. Сидеров (р): Нема наследствен закон, а има закон за наследството. (Смех всред левицата)

Министър П. Янев: Да, закон за наследството. Добре че там поне не си обжрахте езика. — Значи, до 1906 г. всички деца, мъжки и женски, имаха еднакви права за наследство. Дойде един законодател и каза: оттук-нататък женските деца за откритите, полските имоти, ще наследват два пъти по-малко, отколкото мъжките, т. е. внесе се едно законоположение, което лиши от наследство с половина женските деца, отколкото мъжките. Следователно, въпроса с наследствените права на наследниците се урежда изключително със закона за наследството. Този закон, както казахме, може да бъде от Народното събрание попълван, изменяван, допълняван и т. н. Тук, в случая, какво правим ние с настоящия закон? С настоящия закон ние не правим нищо друго, освен уреждаме едно открито наследство на един покойник, за което наследство ние още нямаме данни кои го приемат и кои не го приемат, едно открито наследство, по което още, както се каза, наследствената маса и наследниците не могат да се знаят кой сж.

Н. Пждарев (д): (Казва нещо)

Председателстващ Г. Марков: Моля, г. Пждарев.

Министър П. Янев: Следователно, с тоя закон ние идем да уредим един наследствен въпрос, ние идем да кажем на българското общество, че наследството на тоя велик покойник, който след себе си остави едно народно дело, което го остави, преди всичко, пак за българския народ, за бъдещето, не трябва да бъде открито никога за няколко души; то трябва да бъде открито за целия български народ. И затуй с настоящия закон ние казваме: Вазов за нас не е починал и няма да почина; Вазов съществува с оня фонд, който ние образуваме от неговото наследство. Следователно, ние с тоя закон уреждаме един наследствен въпрос, като казваме, че наследството на покойника не е открито. Когато тоя закон има характер на един закон за наследство, който да уреди едно открито наследство, по един законен начин, с един специален закон, вие не можете да претендирате тук, че кой е ограбен, или пак че е направено некакво беззаконие. Това е един закон, който урежда един наследствен въпрос, останал след смъртта на покойника, и когато тоя специален закон иде пред вас не само да запази тоя велик покойник за бъдещето на тая страна, но когато видете да ви каже, че Вазов не е починал, че той съществува между нас, той живее между нас.

Ю. Юрданов (к): Живее, а пак има акт за неговата смърт.

Министър П. Янев: Той живее с всичко онова, което е било за него и около него, тоя закон не може да не намери единодушното одобрение на целата Камара. Ето защо неговото приемане не е акт на беззаконие, но е една необходимост, едно удовлетворение на един обществен интерес, който да може Вазов да остане завинаги между нас. (Ръкопляскане от земеделците)

Председателстващ Г. Марков: Ще гласуваме. Които приемат на трето четене законопроекта за съхранение дома, покъщинната, ръкописите и подаръците на покойния поет Иван Вазов, заедно с забележката, която направи г. секретаря, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство; Събранието го приема.

В. Мулетаров (к): Омарчевски с окръжна телеграма обяви, че е умрял, а сега ни се казва, че не е умрял!

Некой от земеделците: Когато дейдат болшевиките, нека го сжият.

Председателстващ Г. Марков: Минаваме към точка втора от дневния ред — трето четене законопроекта за изменение и допълнение закона за търговските книги. Моля г. секретаря да го прочете.

Заместник-секретар Ю. Вълков (з): (Чете)

ЗАКОН

за изменение и допълнение на закона за търговските книги

„Чл. 1. Думата „запечатани“ да се замени с „подпечатани“.

„Чл. 2. Да се прередактира целият член, както следва: „Всеки търговец и задължените по този закон да водят задължителните търговски книги, с изключително ограничение, посочени в закона, сж длъжни да водят следните книги: 1) инвентарна книга; 2) дневник; 3) главна книга и 4) копринна книга.“

„С изключение на държавните банки, всички останали държавни, окръжни и общински учреждения, които извършват търговски операции, сж длъжни да водят пълно счетоводство в духа на настоящия закон, като за целта респективните министерства издадат подробни наредби.“

„Забележка I остава същата.“

„Забележка II да се прередактира, както следва: „Освен тия книги могат да се водят и други спомогателни книги.“

„Чл. 3. Да се прередактира, както следва: „С изключенията, предвидени в закона, освобождават се от водене на търговски книги: занаятчиите (по чл. 2 от закона за организиране и подпомагане на занаятите), когато сами влагат ръчен труд при изработване на материалите; всички хлебари, дребни бакали, сладкари, млечари, ханджии, бръснари, месари, бозаджии, жалваджии, гостилничари, саламджии, кръчмари, кафеджии, колари, талигари, файтонджии, варкаджии, обикновени водни мелници, на вода с по-малко от три камъка, тепавици, дараджии, обикновени чаркове (джокорезии) и други подобни професии, с такъв характер и размер, когато сами и непосредствено се занимават с тия професии.“

„Чл. 4. Към третата алинея на този член да се прибави: „а сжмнителните вземания да се посочат с вероятната им събираема сума“. В четвъртата алинея на същия член да се прибави нова буква: д) „в случай на ликвидация“.

„Забележката към същия член да се изхвърли.“

„Нова алинея пета към чл. 4: „В инвентарната книга на акционерните, кредитните, застрахователните и кооперативните дружества, активът и пасивът от годишната равностойка могат да се описват по групи, като се упоменават че се подкрепят с подробни описи за проверката на спомогателните книги: 1) главната книга, които описи сждържат само номерата на сметките и сумите, или без името на титулярите по сметките. Тия описи нема да се вписват в отделни книги, а сж обикновени приспособения за проверка тетрадки, подписвани от директора и счетоводителя.“

„Чл. 5. да се измени, както следва: „В дневника последователно се записват всички изменения в съставните части на актива, пасива и чистия капитал.“

„Акционерните, събирателните, командитните и кооперативните дружества могат да си служат с дневници, отговарящи на естеството (специфичността) на работата им, при условие, обаче, статиите да сждържат следните елементи: 1) дата; 2) заглавие на статията (наименование на сметката в главната книга); 3) кратко описание на операцията и обозначение имената на сметките в спомогателните книги; 4) сумата на операцията; и 5) свързката сж записването в главната книга и, евентуално, сж спомогателните книги.“

„Сжщите дружества могат да водят дневник на отделни листове, сж задължение, обаче, отделните листове за всеки месец, подвързани и номеровани най-късно три седмици след свършването на месца, да бждат obligatorно представени на респективните нотариуси, за извършване едновременно регистровката и визировката им.“

„В главната книга се пренасят по сметки всички записани по хронологически ред статии.“

„Чл. 6. остава същия.“

„В чл. 7 думите „или кореспондентна книга“, „отношени“ и „сметки“ да се изхвърлят.“

„Между първа и втора сегашни алинеи да се постави нова, както следва: „Акционерните, събирателните, командитните и кооперативните дружества могат да копират изходящата кореспонденция на отделни (хвърпащи) листове, които се подкрепят в доснета и пазят 10 години.“

„Чл. 8. Думата „баланс“ да се замени с „годишния баланс“, а думата „а“ да се замени с „или пак“.

„Чл. 9. Да се изхвърли изцело.“

„Чл. 10 и 11 стават чл. 9 сж следната нова редакция: „Лицата от свободните професии и практика: адвокати, лекари (медици и ветеринари), зболекари, зболекарски техници, архитекти, инженери, пропецистии, акушерки, рентниери, издатели на вестници, книги и списания, фелдшери, художници, антрепренори на театрални трупи, цирковз и други, бръснари-фризори (без запас от стоки) сж длъжни да водят нарчнич-касова книга.“

„Задължават се да водят такава книга и всички чиновници на държавна, окръжна и общинска служба, които упражняват възмездна и свободна практика.“

„Нов чл. 10: „Задължават се да водят най-малко инвентарна и нарчнич-касова книги ония занаятчици, които не вземат пълно участие в производството, а само финансират и ръководят предприятията; сжшо и ония хлебари, бакали, сладкари, кръчмари, месари, млечарици, хотелниери, бръснари-фризори, сладкари, църковестенни гостилничари, саламджии, църковестенни кафеджии и бирарици-лекари, които държат значителни запаси от стоки.“

„Чл. 12. става чл. 11, като думата „публици“ се изхвърли.“

„Да се прибави към същия член забележка сж следната редакция: „По изключение само за 1922 г. се допуска регистровката на търговските книги да стане до 1 юлий 1922 г. — и по книги с вписани по тех операции до тогава.“

„Чл. 13 става чл. 12 сж следната нова редакция: „Не по-късно от три месеца от изтичане на годината, инвентарната книга, дневника, балансът и нарчнич-касовата книга трябва да бждат представени на нотариуса за визировка.“

„За акционерните дружества този срок е 6 месеци, освен ако уставите им не предвиждат по-къси срокове.“

„Годината се разбира календарна, с изключение на индустриалните предприятия, които запазват своето производително упражнение.“

„Визировката се извършва от нотариуса в присъствието на самото лице, което е представило книгите. В регистъра у нотариуса се записват от инвентара само общите оборове на актива и пасива (пасива заедно с капитална общо).“

„Чл. 14 става чл. 13 без изменение.“

„Чл. 15 става чл. 14 сж следната нова редакция: „Търговските книги се водят от името на предприятието на български или на един от живите езици и с азбуката на самия език.“

„В записванията не трябва да се оставят празни редове, нито пак се допускат прекъсвания и писания между редовете. Сжшо така сж забранени зачерквания и прибавки в текста.“

„Исправленията на грешките стават с друго цветно мастило, като срещу направената поправка се подписва отговорното лице (счетоводителят или негов заместник).“

„Чл. 16 става чл. 15 сж следната нова редакция: „Подробните начини за исправление на грешките ще бждат подробно указани в правилника за прилагане на закона.“

„Чл. 17 става чл. 16 сж следната нова редакция: „Всеки търговец и задължените да водят инвентар (чл. 10 от закона) сж длъжни в края на всеки балансова година да извършат материална проверка (инвентаризация) на извлечените от веществените сметки остатъци. За указаните се разлики се оставят съответни статии.“

„Чл. 18 става чл. 17, като в него думата „считани“ се заменя сж „считано“.

„Чл. 19 става чл. 18 без изменение.“

„Чл. 20 става чл. 19 сж следната редакция: „Регистрираните, визираните и редовно водените търговски книги сжставляват едно от достоверните доказателства при спорове по данчните облагания и предсжданията.“

„Чл. 21 става чл. 20 сж следната нова редакция: „Нередово водените търговски книги губят доказателна сила в полза на търговеца.“

„Чл. 22 става чл. 21. Думите „в връзка“ се заменят с „в пълно съгласие“.

„Чл. 23 става чл. 22 сж следната нова редакция: „Търговските книги, водени на чужд език без официално заверени преводи, не могат да служат за доказателство.“

„Чл. 24 става чл. 23 със следното изменение: в п. 1 думите „края на отчетния период“ да се заменят с „за отчетния период“. П. 3 се изхвърля изцяло.

„Чл. 25 става чл. 24 със следните изменения: вместо чл. 103 от закона за данъка върху занятията“ да се постави „чл. 108 от правилника за прилагане закона за данъка върху занятията“.

„Забележката към горния член да се изхвърли изцяло.

„Чл. 26 става чл. 25 със следните изменения: пунктовете 2, 5 и 9 се изхвърлят изцяло. В п. 7 думата „сменявано“ да се замени със „смесвано“. П. 8 да се преработи, както следва: „липса на баланси, равностетка — печалби и загуби и описи за остатъците от всички спомагателни книги“.

„Чл. 27 става чл. 26 със следната забележка: „От влизането на закона в сила до края на 1922 г., ако такива не бъдат изготвени, всички задължени могат да си служат с досегашните си счетоводни книги, редовно зарегистрирани.

„Чл. 28 става чл. 27 със следната редакция: „Който не води, не регистрира и не визирира задължителните по закона търговски книги или само някои от тях, наказва се за пръв път с глоба равна на половината от наложения му данък върху общия доход; за втори път, ако в продължение на 6 месеци от констатирането на това деяние не заведе същите книги, наказва се с глоба равна на целия данък върху общия му доход; за всеки последующи 6 месеци наказанието се увеличава във форма на глоба с още по един размер върху данъка на общия доход.

„Акционерните, командитно-акционерните дружества и кооперативните сдружавания плащат глоба за същите нарушения в горните размери данъка, който плащат по закона за данъка на дружествата.

„Чл. 29 става чл. 28 със същата редакция.

„Чл. 30 става чл. 29 със същата редакция, като в края на същия член поставеното в скоби число 31 се премахва.

„Чл. 31 става чл. 30 със следните изменения: думите „наказват се с глоба до 10.000 л. и затвор до 6 месеци“ да се заменят с „наказват се с глоба до 10.000 л. и затвор до 6 месеци или с едно от двете наказания“.

„Чл. 32 става чл. 31 със следната поправка: между думите „водят или ревизират“ да се прибавят думите „регистрират, визирират“.

„Чл. 33 става чл. 32 със същата редакция.

„Чл. 34 става чл. 33 със следната нова редакция:

„Нарушенията по чл. 27 и 28 се констатираат с акт в присъствието на двама свидетели от длъжностните лица и учреденията — посочени в последующия чл. 34, въз основа на който акт финансовия началник издава постановление за глоба, което постановление подлежи на обжалване пред мировия съдия в десетдневен срок от датата на съобщаването препис от постановлението. Мировия съдия е длъжен най-късно в двумесечен срок да разгледа делото. Решението му е окончателно.

„Чл. 35 става чл. 34 със следната нова редакция:

„Органите на търговско-индустриалните камари, държавните банки и финансовите власти са длъжни за всички престъпни деяния, предвидени в чл. 29, 30 и 32 от закона, които те констатираат при изпълнение на служебните си обязанности, да съставят актове, които актове да пратят на финансовите началници, а те от своя страна — на мировите съдии. Интересите на фиска и обвинението пред мировия съдия се поддържат от респективните държавни адвокати. Делата се разглеждат в срок от 3 месеци. Окръжните съдилища разглеждат тия дела по апел и окончателно“.

„Нов чл. 35. За прилагането на настоящия закон ще се изработи специален правилник“.

Председателстваващ Г. Марков: Ще гласуваме. Които г. г. народни представители приемат на трето четене законопроекта за изменение и допълнение на закона за търговските книги, както се прочете, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието призва.

Минаваме към точка трета от дневния ред — трето четене законопроекта за работата на затворниците.

Моля г. секретаря да го прочете.

Заместник-секретар Ю. Вълков (з): (Чете)

„ЗАКОН

за работата на затворниците.

„Глава I.

Общи наредби.

Чл. 1. Работата е задължителна за всички осъдени затворници, както и за подсъдимите, осъдени макар и неокончателно от първата инстанция.

Чл. 2. Работата на затворниците се извършва вътре или вън от затвора. Тя трябва да бъде производителна, без явна вреда за здравето и да се извършва при условия, които не са противни на общия ред и безопасност в затворите.

Чл. 3. Работата не е задължителна за: 1) подследствените; 2) подсъдимите неосъдени от първа инстанция, и 3) осъдените за политически престъпления.

Забележка. Осъдените в чл. 3 затворници не се освобождават от предвидените в закона за трудовата повинност задължения, които се изпълняват за нуждите на затвора.

Чл. 4. Изброените в чл. 3 затворници могат да се приемат на работа само с тяхно съгласие, дадено писмено на директора на затвора.

Те не могат да се откажат от започнатата работа до окончателното ѝ довършване, ако е временна, или най-малко след 30 работни дни, ако е постоянна. В противен случай те подлежат на дисциплинарно наказание.

Чл. 5. Работата на затворниците бива тежка и обикновена. Министерството на правосъдието определя с правилник кои са тежките работи.

Чл. 6. На тежки работи се употребяват задължително само осъдените на строг тъмничен затвор, с изключение на:

1. Лицата от женски пол.
2. Ненавършилите 17-годишна възраст.
3. Навършилите 60-годишна възраст.

4. Затворници, които тъмничния лекар намери за неспособни да извършват тежки работи. По освобождението им от тежки работи се произнася прокурора при окръжния съд.

5. Всички занаятчии, които работят в устроените общи работилници, когато в тях има работа.

Чл. 7. Прокурора при окръжния съд, по своя инициатива или по мотивиран доклад на директора на затвора, може да освобождава от тежка работа и други затворници, осъдени на строг тъмничен затвор, които са изтърпели повече от половината от наложеното им наказание и са с доказано добро поведение. Такива затворници, ако покажат лошо поведение, по разпоредба също на прокурора при окръжния съд, се употребяват отново на тежка работа.

Чл. 8. Затворник, за когото работата е задължителна, ако откаже да работи, работи умислено зле, проявява недоброръководност към работата, поврежда умислено уредите или материалите за работа или ги укрива, или изобщо извършва такива нарушения на дисциплината, които разстройват работата на другите затворници или влошават качеството ѝ вобщо, подбужда или подпомага другите да извършват такива деяния, се наказва дисциплинарно по искане на управител-майстора или на ръководителя на работата от директора на затвора или прокурора при окръжния съд. Ако след това наказание затворника не се поправи, директора на затвора донася писмено за това на прокурора, който след като изслуша затворника, направи кратко разследване, ако е нужно, и вземе мнението на управител-майстора или ръководителя на работата, издава наказателна заповед, с която може да накаже затворника, най-много до 30 дена затвор, поотделно за всеки деяние, който не се зачита в опр деленото в присъдата наказание на същия затворник.

Тази заповед на прокурора не подлежи на обжалване.

За това наказание правилата на съвкупността не се прилагат.

Чл. 9. За нанесената повреда на уредите или материалите, умислено или по невнимание, освен дисциплинарното наказание, виновния заплаща стойността на повреденото по оценка от управител-майстора на работилницата или от ръководителя на работата.

Чл. 10. Затворникът отговаря за поверените му лично уреди и материали, като липсват такива заплаща. Липсватите уреди и материали на работилницата, които не са повредени лично от некой затворник, се заплащат общо

от всички затворници в работилницата в деня на констатиране липсата. Ако впоследствие дееца се открие, стойността на вещта се повръща на затворника или на затворниците, които сж я заплатили, след като сжщата стойност се напълно събере от виновния.

Чл. 11. Онези, за които работата не е задължителна, но сж дали сжгласието си да работят, ако се провизит по чл. 8, както и тези, които не сж дали сжгласието си да бждат привлечени на работа, ако подбуждат или подпомагат другите да извършат означените в чл. 8 деяния, прокурора при окръжния сжд, след като изслуша затворника и вземе мнението на управител-майстора на работилницата или ржководителя на работата и ваправи кратко разследване, ако е нужно, издава наказателна заповед, по силата на която, освен дисциплинарното наказание, затворника се задържа в затвора, за не повече от 30 дена за всеко деяние, считано от деня, в който той следва, по постановлението на съдебния следовател или по определението на сжда или по присждата, да бжде освободен.

Тази заповед на прокурора не подлежи на обтжжване. За това наказание правилата на съвокупността не сж прилагат.

Чл. 12. Ако затворник избегне в време на работа, или като се възползувал от благоприятното на него полскение, в което работата го е поставила, макар и да не се е сдружил с други затворници, за да избегнат насилствено сже сдружени сили, и макар да не е извършил насилствени действия над лицата, натоварени с надзора му, то след залавянето му изтжрпени до бегството затвор не се зачита. В случай, че незачетения затвор е повече от три години, не се зачитат само три.

При повторно бегство продължението на затвора се изчислява по сжщия начин.

Чл. 13. Затворниците от една група се следят взаимно за неотклонението си и всички заедно отговарят за избегването на некой от тех.

Отговорността на затворниците от една група за избегването на едного от тех се сжстои в това, че всички се лишават от намаление на наказанието, което им дава употребяването им в продължение на 6 месеца на работа вжн от затвора.

Чл. 14. В важни случаи на непокорство, обида или посегателство вжрху длжностни лица или затворници, на провинилия се затворник може да се наложи, освен друго дисциплинарно наказание, и телесно такова (бой с пржчки) начинаят и размера на което се определя с мотивирана заповед от прокурора при окръжния сжд, която не подлежи на обжалване.

Това наказание се изпълнява в присжтствието на прокурора или на омжнomoщеното от него длжностно лице от съдебното ведомство.

Глава II.

Организация на работата.

Чл. 15. При организиране работата на затворниците трябва да се гледа што:

1) труда на всеки затворник да бжде производителен; 2) всеки затворник да работи с вжможно най-голем нитерес за успешното и резултатно свршване на работата, и

3) затворника да усвои основно занаята, за да може да работи успешно, когато излезе от затвора.

Чл. 16. Министерството на правосждието, на което принадлежи висшият надзор в областта на затворническия труд издава заповед за откриване на специални работилници и стопанства при затворите, съобразно с подходящите за това условия за всеки затвор. При един затвор може да се открият неколко отделни работилници и стопанства.

Чл. 17. За сжздаване стопанства при затворите (зеленчукови градини, ниви и ливади) Дирекцията на трудовата поземлена собственост снабдява затворите с подходяща и достатъчна земя, за горната цел, от фонда на поземлената собственост. Затворите се снабдяват сже земя преди изброените в чл. 9 от закона за трудовата поземлена собственост лица и кооперации.

Чл. 18. При Министерството на правосждието, углавно отделение, се установява длжност инспектор на работилниците и стопанствата при затворите с 1—2 технически помощници. Той завежда службата по работилниците и се грижи за управлението и подобрието на работата в работилниците и стопанствата.

Чл. 19. Прокурорите при окръжните сждилица и директорите на затворите упражняват непосредствен надзор вжрху работилниците и стопанствата при затворите. Директорите на затворите сж отговорни за успешната работа на затворниците.

Чл. 20. Непосредственото ржководство и завеждане на работата вжв всеки работилница и стопанство се вжзлага на управител-майстора, ржководителя и техните помощници, които трябва да бждат сведущи по работата, която завеждат. Те могат да бждат надничари и се назначават от министра на правосждието.

Заплатата на управител-майстора и помощниците се предвижда в бюджета, но ако тя не е достатъчна или никак не се предвижда, може да бжде увеличена или определена от сумите на означения в чл. 41 фонд сже заповед от министра на правосждието.

На сжщите и на ржководителите може да се определи вжзнаграждение и на парче, съобразно с работата и условията на производството.

Управител-майсторите, помощниците им и ржководителите могат да бждат назначени и за сметка на частно лице, за което се извършва работата, сжгласно с поемните условия.

Чл. 21. Когато в един затвор е открита работилница по некой занаят, отделните затворници не могат да работят по сжщия занаят, отделно от работилницата.

Чл. 22. Работата за затворниците вжтре в затвора се извършва:

1) сже средствата и за сметка на самия затвор за удовлетворение нуждите му или за продажба на изработените изделия;

2) сже средствата и за сметка на джржавните или обществени учреждения, в интереса на които се употребява затворническия труд;

3) по поемни условия, сключени сже частни лица, джржавни и обществени учреждения за изработване разни вещи или извършване на други длжросрочни работи с помощта на затворническия труд, и

4) чрез приемане на поржчки за извършване сже затворническия труд по цени, спазарени от комисия в сжстав прокурора на окръжния сжд, директора и управител-майстора, ако сумата надминава 5,000 л., а за по-малко само от управител-майстора.

Чл. 23. Поемните условия се изработват от една комисия сжстояща се от прокурора, директора на затвора, управител-майстора и 1—2 запаятчи или индустриалци от оная професия, за която се отнася работата, посочени от търговската камара или общинското управление, кждето такава нема.

Поемните условия се утвжрждават от министра на правосждието.

Чл. 24. Затворниците, които работят в работилниците или стопанствата, се делят на четири категории:

- 1) майстори;
- 2) подмайстори;
- 3) работници, и
- 4) ученици.

Чл. 25. Преминването на затворника от една категория в друга, както и определяне вжзнаграждението на учениците става сже заповед от прокурора при окръжния сжд по мотивирано писмено донесение на управител-майстора на работилницата, подадено чрез директора на затвора.

При спор прокурора може да допусне и конкурс.

Чл. 26. Майсторите, подмайсторите и работниците, за които работата е задължителна (чл. 1), както и означените в чл. 3 п. 3 затворници, работящи в организираните работилници, се ползуват с намаление срока на наказанието само за дните, в които действително сж работили, сметано 20 работни дни за 30 прекарани в затвора.

Ако предварителния арест не се зачита в влездата в сила присжда, не се зачита произходящото от работата намаление през време на сжщия арест.

Сже сжщото облекчение се ползуват и тия, които бждат назначени на постоянна канцеларска или домакинска работа (писари, готвачи и пр.).

Числото на такива се опрделя от Министерството на правосждието за всеки затвор поотделно, а назначението им става от прокурора.

С означеното в алинея първа облекчение сже ползуват и затворниците, които работят по построяване на здания и други постройки за самия затвор, а сжщо и обработване земи и други стопанства в оградата на затвора. Числото и длжностите им се опрделят от прокурора.

Чл. 27. Затворниците, които са осъдени на два месеца или по-малко от два месеца, не се ползват с означеното в чл. 26 намаляние на работните дни.

Чл. 28. Внн от затвора затворниците могат да се употребят само за държавна и обществена работа.

Чл. 29. Държавната или обществената работа, на която затворниците могат да се употребят, бива: работа в държавните млици и кариери, в разсадниците, градините, държавните промишлени заведения, земеделските и благотворителните стопанства, строене и поправка на шосета, пристанища и железнопътни линии, залесяване, просушаване на езера и блата, регулиране реки и други.

Чл. 30. Директора на затвора в съгласие с прокурора при окръжния съд решава кои от затворниците могат да се използват на работа внн от затвора.

Чл. 31. Надзорът и дисциплинатата на затворниците, които работят внн от затвора, принадлежи на надзирателя, който ги придружава.

Чл. 32. Работата на затворниците се ръководи от особено лице, определено от учреждениято, в полза на което тя се извършва; при липса на надзирател, то следи и за дисциплинатата.

Чл. 33. За работа внн от затвора, затворниците при доказано трудолюбие и добро поведение, добиват намаляние на наложеното им наказание по такъв начин, че при пресметане на извърпяването наказание 20 работни дни се броят за 30 дни затвор.

Глава III

За възнаграждението на затворническия труд.

Чл. 34. Всички затворници, които работят в организирани работилници или затворите или внн от затворите, могат да бъдат възнаградени.

Възнаграждението на затворниците се определя за извършена работа (на парче) или на ден, според прихода от работата.

Чл. 35. От добитата от работата сума, след като се одържи установения процент за фонда, останалата сума се разпределя между затворниците по такъв начин, што подмайсторите да получат 85%, работниците — 75%, отколкото се следва на майсторите.

Учениците изучават занаята и не получават възнаграждение. Те преди да преминат в категорията на работници, ако са показали усърдие и умение в работата и добро поведение, могат да получават известно парично възнаграждение, не повече от 40%, отколкото се следва на майсторите.

Чл. 36. Държавните, окръжните, общинските и други обществени учреждения възнаграждават труда на затворниците, които се отпускат за работа внн от затвора. Само със специално разрешение от Министерството на правосъдието могат да се отпускат затворници безплатно.

Чл. 37. От сумата, която се определя да получи затворника срещу работата му в работилницата, се одържа процент, определен от Министерството на правосъдието, който не може да бъде по-малък от 50%. От сумата, която се получава за извършена работа от затворниците внн от затвора, се одържа 70%, а остатъкът се разпределя между затворниците според усърдието и производителността на работата на всеки от тях — от прокурора по доклад на директора; съобразно дадените от ръководителя или надзирателя сведения.

Одържаните по този начин суми се внасят в означения в чл. 41 фонд.

Чл. 38. На затворници, които работят самостоятелно в затворите, се дават машини и уреди, се одържа една трета от чистия приход, ако всички материали им се дават от лицата, на които извършват работата. Ако затворниците си набавят материалите на свои средства, се одържа 15% от брутната продажна цена на изработените предмети.

Чл. 39. От възнаграждението, което следва да получи всеки затворник, след като му се одържат установените проценти за фонда за подобрене затворното дело в България (чл. 37), може да се одържат от остатъка 20% за личен капитал на затворника, който капитал се вписва в работническата му книжка, а сумите се внасят в съответната каса или друга държавна банка за оползотворяване.

Събраната по този начин сума „личен капитал“ се дава на затворника при освобождението му от затвора.

Чл. 40. Преди освобождението на затворника от затвора от личния му капитал може да се изтегля само половината от внасяната сума и то с разрешението на проку-

рора при окръжния съд за предаване на семейството му. Останалата половина получава само при освобождението му от затвора.

Без разрешение от прокурора при окръжния съд, банките, спестовните каси и учрежденията, в които са внесени затворническите суми, не изплащат никому направените влогове.

Върху тези суми секвестър не се допуска.

Глава IV

За „фонда за подобрене затворното дело в България“.

Чл. 41. При Министерството на правосъдието се образува „фонд за подобрене затворното дело в България“, който се управлява от министъра на правосъдието, а капиталите му се внасят на оползотворяване в Българската земеделска банка.

Чл. 42. Приходите и разходите на фонда за подобрене затворното дело в България не се внасят в държавния бюджет.

Чл. 43. Капиталите на фонда не могат да се употребяват за никакви други цели, освен за предвидените в този закон.

Чл. 44. Капитала на фонда се образува:

1) от сумите, които съгласно чл. чл. 37 и 38 постъпват в него;

2) от ежегодно отпускане от държавата суми по бюджета на Министерството на правосъдието, предназначени за организиране и развитие работата на затворниците;

3) от сумите, добити от продажбата на конфискувани предмети от всички съдилища с изключение на конфискуваните предмети по фискални дела;

4) от сумите, добити от продажбата на веществен доказателства, нахождани съвкупно всички съдилища, макар подбеляни на повръщане на правоимеющите, но неподирени от тези последните в 3-месечен срок от поканването им чрез „Държавен вестник“ да ги получат;

5) от сумите, добити от продажба на унищожени стари архиви на всички съдебни учреждения;

6) от глоби, налагани от всички съдилища на неявили се свидетели и вещи лица по уголовни дела;

7) от суми депозирани във всички съдилища за извършване на разни съдебни действия, като: призоваване на свидетели, вещи лица, полагане клетва и др. не са потърсени от вносителите им в 3-месечен срок от поканването на страните чрез „Държавен вестник“ да ги получат;

8) от глоби, налагани на длъжностни лица в затворите като дисциплинарно наказание;

9) от приходите-наемите от продавниците при затворите;

10) от разни приходи, които самите затвори имат;

11) от продажбата на вещи пиял, оржкия и други, забранени да се внасят в затвора предмети и заловени лично у затворниците или изобщо в помещението на затвора;

12) от сумите и предметите, заловени при игране хазартни и други забранени игри в затвора;

13) от наличните суми и от продажбата на собствени вещи на избегали, макар и впоследствие заловени затворници;

14) от продажбата на бракувани, числящи се по инвентара на затвора, вещи;

15) от наличните суми и цената, добита от продажбата на разни вещи на умрели затворници, които суми и вещи в продължение на шест месеца от смъртта им не са подирени от наследниците;

16) от дарения, направени от частни лица и учреждения в полза на фонда; и

17) от ежегодните лихви, получавани от внесените в Българската земеделска банка суми за оползотворяване, съгласно чл. 41 от закона;

Чл. 45. Всички разходи от сумите на този фонд се извършват по мотивиран заповед на министъра на правосъдието;

Подробности по уредбата на фонда и по-подробни правила за разходите по него ще се определят с правилник, утвърден с указ.

Чл. 46. Сумите на фонда за подобрене на затворното дело в България, се употребяват:

1) за постройка на затвори и работилници при тях и за поправката им;

2) за наемане здание за работилници на затворници;

3) за построяване специално възпитателни на малолетни затворници и работилници при него;

4) за построяване специален затвор за жени и работници при него;

5) за създаване болници при по-големите затвори;

6) за постройка на параклиси при затворите;

7) за създаване училища при затворите;

8) за набавяне на машини, уреди, сечива и други нужни предмети за работилниците и стопанствата и за поправката им;

9) за оборотен капитал за работилниците за набавяне сурови материали за обработка;

10) за набавяне коне, волове, кола и други превозни средства, нужни за успешния вървеш на работата и надзора върху нея и за поддържането на сжщите;

11) за даване помощи на прилежни, с добро поведение и бедни затворници, след излизането им от затвора, за да си устроят собствени работилници и то във вид на безлихвен или с малка лихва заем за срок не по-голям от 2 години и по възможност, срещу гаранция;

12) за даване помощи на дружества за борба с престъпността, а особено на дружества за борба с детската престъпност;

13) за даване помощи на дружества за покровителство на изтърпелите наказанието си затворници;

14) за купуване книги за библиотеките в затворите;

15) за възнаграждение на инструкторите и други специалности по запаятите, по уредбата и ръководството на работата;

16) за командировки по създаване, изучаване и усъвършенстване организацията на работата на затворниците и вобщо на затворническото дело;

17) за награда на длъжностни лица, които с мотивирана заповед на министъра на правосъдието се признае, че сж особено съдействували за успешното развитие и приложението на затворническия труд;

18) за възнаграждение на счетоводители, книговодители и канцеларски служачи при затворите и Министерството на правосъдието, в случай че развитието на службата по затворническото дело и работилниците при тях, наложи назначаването извънбюджетни служачи, и

19) от годишните постъпления във фонда 25% се внасят в доход на държавното сжкровище.

Особени разпоредби.

Чл. 47. Възлага се на Министерството на правосъдието да изработи правилник за прилагането на настоящия закон.

Чл. 48. Настоящия закон отменява алинея 2, 3, 4, 5, 6 и 7 на чл. 16 и забележката към него, чл. 17 и алинея 3 на чл. 18 от наказателния закон, чл. 23 от закона за ограничаване кражбите, грабежите и пр., правилника за работата на затворниците от 20 януарий 1914 г., както и всички други закони, правилници и разпоредби, които му противоречат. Думите във втората алинея на чл. 18 от наказателния закон: „и се занимават сжвместно с работа по свой избор, според тамничния правилник“ — се заличават.

Председателстващ Г. Марков: Ще гласуваме. Които приемат на трето четене законопроекта за работата на затворниците, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Сжбраннието приема.

Минаваме на четвъртата точка от дневния ред — законопроекта за изменение някои членове от законите за селските и градските общини и избирателния закон.

Заместник-секретар Ю. Вжлков (з): (Чете)

„З А К О Н“

за изменение някои членове от законите за селските и градските общини и избирателния закон.

Чл. 1. В законите за селските и градските общини и избирателния закон думата „член“ на общината, се заменя сж „жител“ на общината.

За забележка. Думите: „освен ако разтурянето е станало“ в чл. 24 алинея втора от закона за селските общини и в чл. 35 алинея първа от закона за градските общини се заменяват с думите: „освен ако избора на новия сжвет е станал.“

Чл. 2. Отменяват се: чл. 9 от закона за селските общини и чл. чл. 8 и 9 от закона за градските общини.

Чл. 3. В избирателния закон стават следните изменения:

а) алинея трета на чл. 6 и п. 3 на чл. 10 се отменяват;

б) чл. 8 се изменя така: Избирателните списъци се сжставят във основа на регистрите за населението в общините, заведени от 1 януарий 1921 г.;

в) в чл. 11 след думата „обема“ думите „имената и презимената“ се заменят с думите: „имената, презимената и прекорите“;

г) в алинея трета на сжщия член думите „три части“ се заменят с думите „две части“, а думите „и в третата живущите от преди шест месеца на членове на общината български граждани“ се премахват;

д) в чл. 29 думите „както“ и на ония всички български граждани, които, макар и да не сж членове на общината, живеят в нея от преди 6 месеца най-малко и не сж лишени по законен ред от избирателно право“, се премахват;

е) в алинея втора на сжщия член цифрата „1909“ се заменя с „1921“, а цифрите „1910, 1911, 1913, 1914, 1916 и т. н.“ се заменят сжс цифрите „1922, 1923, 1925, 1926, 1928 и т. н.“;

ж) в чл. 30 цифрата „1901“ се заменява сжс цифрата „1921“;

з) в чл. 32 цифрата „1902“ се заменя сжс цифрата „1922“, и

и) в чл. 56 думите „името и презимето“ се заменят с думите „името, презимето и прекора“.

Д-р Н. Колушев (о): Нема кворум.

Председателстващ Г. Марков: Не е верно! Има кворум.

Д-р Н. Колушев (о): И сега нема, както и при гласуването на първите два законопроекта.

С. Костурков (р): Нема кворум! Разберете, че нема.

Председателстващ Г. Марков: Има кворум! Моля, недейте спира работата на Парламента.

Д-р Н. Колушев (о): Аз броих народните представители.

Председателстващ Г. Марков: Броихте ги, но не е верно. Имаме 92 души.

С. Костурков (р): 92 сж, но по списъка.

Председателстващ Г. Марков: Които приемат на трето четене законопроекта за изменение някои членове от законите за селските и градските общини и избирателния закон, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Сжбраннието приема.

(Пререкаание между д-р Н. Колушев и С. Даскалов)

Председателстващ Г. Марков: Моля, г. Даскалов, недейте спори; има кворум.

С. Даскалов (з): Понеже г. Колушев настоява, че нема кворум, аз му казвам, че има. Той не е броил министрите.

Председателстващ Г. Марков: Той настоява, понеже иска да спъва работата на Парламента.

Н. Пждарев (д): Понеже г. министъра на вътрешните работи се грижи за изборите, нема ли да декларира, че ще вдигне цензурата и военното положение сега?

Председателстващ Г. Марков: Минаваме към петата точка от дневния ред — трето четене законопроекта за изменение закона за облагане с данък складираниите тютюни.

Заместник-секретар Ю. Вжлков (з): (Чете)

„З А К О Н“

за изменение закона за облагане с данък складираниите тютюни.

Член единствен. В текста на член единствен, след думата „обложат“, се прибавят думите: „Поотделно за своя сметка“. Думата „складове“ се заменя с думите „тажровските и фабричните складове“.

Забележката към член единствен се премахва.

Председателстващ Г. Марков: Ще гласуваме. Които приемат на трето четене законопроекта за изменение на закона за облагане с данък складираниите тютюни, както се прочете, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Сжбраннието приема.

Минаваме към точка шеста от дневния ред — одобрение предложението за признаване несъществуващ станалия на 20 декември 1913 г. при Белослатинското околийско финансово управление търг за продажбата на 300 декара от държавния Джуриловски соват и пр.

Моля г. Дреновски да го прочете.

Зам.-секретар С. Дреновски (з): (Чете)

„ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

към проекто-решението за признаване несъществуващ станалия на 20 декември 1913 г. в Белослатинското финансово управление търг, за продажбата на 300 декара от държавния Джуриловски соват и утвърден с предписание на Министерството на земледелието и държавните имоти с № 2.770 от 26 април 1914 г. върху народния представител Мано Облаков и унищожение всички сделки, сключени въз основа на тази продажба.

На 20 декември 1913 г., в помещението на Белослатинското околийско финансово управление бил произведен търг, за продажбата на пет парчета държавни непокрити имоти, находящи се в землищата на с. с. Джурилово, Бърдарски-геран и Бресте, в числото на които е бил и имотът от 300 декара, останал от Джуриловския държавен соват. Тържната прѣписка била представена за утвърждение от Белослатинския финансов началник с рапорт № 1933 от 21 декември 1913 г. и впоследствие утвърден с предписание от Министерството на земледелието и държавните имоти № 2.770 от 26 април 1914 г., като е бил възложен търга върху тогавашния белослатински народен представител Мано Облаков. По туй време, т. е. след утвърдението на търга, получила се в Министерството телеграфическа молба от страна на джуриловския кмет и председателя на Джуриловското училищно настоятелство, с която, като съобщават, че сж се научили какво произведението на търг на 20 декември 1913 г. от белослатинския финансов началник за продажбата на 300 декара държавна земя от Джуриловския соват е бил утвърден по 28 л. декара върху народния представител Мано Облаков, въпреки техните искания и донесения, че тази земя им е била дадена от държавата през 1893 г., в замена на общинската такава, която сж дали за селища на банатски българи, питат защо е утвърден търга, когато, освен че претендират за собствеността на продаваемия имот, но и наддават за сжщия 100—120 л. на декара, а не 28 л., за каквато цена е утвърден търга.

Въз основа на тази молба, министерството, с предписание № 4.994 от 7 юли 1914 г., е предписало на белослатинския финансов началник да върне обратно изпратените му с предписание № 2.770 утвърдени тържни книжа, като същевременно яви дали сж предадени имотите на купувачите. На 10 юли 1914 г. в министерството се получава нова телеграма от джуриловския кмет и председателя на Джуриловското училищно настоятелство, които, в допълнение на горецитираната им телеграма, съобщават, че произведения на 20 декември 1913 г. търг е опорочен още в началото си, тъй като не му е дадена пълната гласност и че заедно с новите тържни книжа в министерството не сж били изпратени книгата по първия търг, произведен през 1912 г., за да се прикрие факта, какво на първия търг е получено 140 л. на декара, а на втория само 28 л.

По този повод министерството е изисквало няколко пъти от финансовия началник книгата, обаче, умислено, под разни предлози, сжщият е забавял връщането им, като е прибързал да въведе купувача във владение на имота и чак след това възвръща преписката.

С възвръщане книгата, пред вид станалото известно на министерството, че този имот е бил продаван вече веднаж и че в наддавателния лист и другите тържни книжа при утвърдението на търга не сж съществували никакви данни, от които да се е виждало, че наистина този търг е втори и че при първия търг цената е била по-голема, сжс заповед № 2.753 от 21 август 1914 г., е било нарѣдено да се разследва венчю това чрез дознание и комисията, натоварена с разследването, с рапорта си от 20 ноември с. г., представила снетите дознания и протокола си, от които се установило, че по един мошенически начин е заблудено министерството, за да утвърди тази продажба.

Наддавателния лист, заедно с дознанията и протокола с № 296 от 2 декември 1914 г., бил изпратен на прокурора при Врачанския окръжен съд за даване под съд белослатинския помощник финансов началник и другите про-

винени дѣлжностни лица, за деяния, наказуеми по чл. 352 в свързка сжс чл. 431 от наказателния закон. По отношение пак на унищожение тази опорочена продажба не е било нищо сторено.

Поради всичко гореизложено, моля, г. г. народни представители, да гласувате за признаването несъществуващ този опорочен търг, произведен на 20 декември 1913 г., при Белослатинското финансово управление за продажбата на 300 декара от държавния Джуриловски соват и утвърден върху тогавашния народен представител Мано Облаков и унищожаването всички сделки, сключени въз основа на тази продажба, тъй като в основите й лежи престъпно деяние, като продадените 300 декара се отнемат от М. Облаков, или неговите правоприменици, като им сж върне от държавата само стойността, внесена от тях срещу купените имоти.

Министър на земледелието и държавните имоти:

А. Оббов.

„ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за признаване несъществуващ станалия на 20 декември 1913 г. при Белослатинското околийско финансово управление търг, за продажбата на 300 декара от държавния Джуриловски соват и утвърден с предписание на Министерството на земледелието и държавните имоти, № 2.770 от 26 април 1914 г., върху народния представител Мано Облаков и унищожаване всички сделки, сключени въз основа на тази продажба.

Член единствен. Признава се за несъществуващ станалия на 20 декември 1913 г. при Белослатинското околийско финансово управление търг, за продажбата на 300 декара от държавния Джуриловски соват и утвърден с предписание на Министерството на земледелието и държавните имоти, № 2.770 от 26 април 1914 г. върху народния представител Мано Облаков и сж унищожават всички сделки, сключени въз основа на тази продажба.

Да се отнемат от купувача Мано Облаков, или от неговите правоприменици купените по тая продажба 300 декара земя, като им се върне от държавата само броевата от тех сума.

Г. г. народни представители! Още през 1886 г. е назначена една комисия, която да определи размера на така наречения Джуриловски соват. С протокол от 11 май с. г. се констатира, че той соват има около 10.000 декара. (Глъчка)

Председателстващ Г. Марков: (Звъни) Моля, тишина, г-да!

Зам.-секретар С. Дреновски (з): В различни времена в последствие на тоя соват е бил раздаван на преселници, а така сжщо и на банатски българи. Така, напр., в 1903 г. на последните банатчани, които сж дошли в с. Джурилово, сж дадени около 1.000 декара. Към 1911 г. остава в числост като държавен соват от така наречения Джуриловски соват една част от 300 декара. Сжщата година финансовия началник поисква разрешение да продаде маломерните държавни земи в Белослатинско. Разрежда му се, и той назначава търг на 26 януари 1912 г. за земите, които се намират в Джурилово, Бърдарски-геран, Бресте и т. н. Търгът, обаче, не се утвърждава, понеже не бил спазен чл. 6 от закона за обществените предприятия. Два дена, обаче, преди търга джуриловчани телеграфират в министерството, като оспорват собствеността на тия 300 декара и казват: Ние вместо тия 300 декара, които вие днес продавате като държавни, когато дойдоха банатчани, дадохме наша земя, та я заменихме. Тая телеграма се повръща обратно за проверка на финансовия началник. Показа се, обаче, че твърдението на джуриловчани не е верно. Значи, тия 300 декара сж част от държавния соват. Обаче след като търга не се утвърдил понеже имало земи, които сж били спорни, връщат всичките тържни книжа обратно във финансовото управление, да се произведе нов търг само за безспорните маломерни държавни земи. Такаж втори търг бил назначен на 20 декември 1913 г. На 19, обаче — един ден преди търга — джуриловчани протестират, като изтжкват пак наново, че тая земя не била държавна, а била техна, дадена в замена. При първия търг, който не се утвърдил, цената е била 140 л. на декара. При втория търг, обаче, получава се цена само 28 л. Когато тържната прѣписка е била вече в министерството, получава се едно заявление от некой си Коста Цоловски, от с. Тлачезне, който предлага 40 л.

Врѝща се телеграмата на Цоловски в Белослатинското финансово управление и му казват да внесе гаранѝия, че ако не се получи тая цена при втория тѝрг, да може да се одѝржи за сметка на пеговата гаранѝия и тѝй да останат върху него дѝржавните земи по 40 л. Той, обаче, отказва. Пред вид на това, че втория тѝрг е бил редовен, тѝржната комисия намира цената за удовлетворителна и финансовия началник ходатайствува да се утвѝрди. Тѝрга бива утвѝрден на 25 януарий 1914 г. В пункт 8, обаче, на наддавателния лист не е било поставена забележка, че това е втори тѝрг и, че цената добита по първия тѝрг е 140 л. Това нещо по-после се установило, че нѝ е било вписано в наддавателния лист. В това време дѝжурниловчани наново повдигат въпроса и телеграфират, че министерството било подведено, че в министерството не сѝ изпратени книгата от първия тѝрг, че в наддавателния лист това не е било отбележано и че на втория тѝрг не е била дадена достатѝчна гласност. Министерството поисква на 7 юлий 1914 г. да се повърне обратно преписката, макар и утвѝрдена, в министерството. Финансовото управление, което е било заинтересовано в този тѝрг, прави следното. Получава телеграмата на 8, която е била под № 2.770 и с която се утвѝрждава тѝрга, обаче телеграфира, че № 277 не е получен.

К. Сидеров (р): Тази работа пропаднала; я я оставете!

Зам.-секретар С. Дреновски (з): По това време Облаков не бил внесъл стойността на взетите земи, на 15 юлий я внася и същия ден се предписва на финансовия агент, който същия ден заминава и го въвежда във владението. На 16 юлий, без да се иска отново преписката, финансовия началник я изпраща. От анкетата, която била направена по тоя случай, се констатира — това е станало във физико-математическия факултет на Университета — че пожелването на пункт 8 от наддавателния лист е станало след повържването на книгата. Това се установява от една страна чрез свидетели, които сѝ констатирали това, от друга страна и чрез микроскопическата експертиза, която е направена тук, в Университета. От друга страна потвърди се така също от хора свидетели, че при изпращането тѝржните книги за втория тѝрг, книгата от първия тѝрг сѝ били издадени във финансовото управление.

От това кратко изложение, г. г. народни представители, се вижда, че е направена фалшификация, само и само да спечели народния представител Мано Облаков, освен когото сѝ били заинтересовани така също и помощник финансовия началник, който е замествал тогава началника, и некой нѝ старши писар Попов. Явно е, че с поукитката на тоя имот е станало фалшификация, само и само да може тогава силния на деня Мано Облаков да се добѝре до тази земя. Пред вид на това, моля ви да гласувате за анулирането на тая продажба, като мисля, че е това ще извършните акт на висша справедливост.

Председателствуващ Г. Марков: Има думата народния представител г. Паскал Паскалев.

П. Паскалев (д): Г. г. народни представители! Аз нема да говоря по съществуването на въпроса, защото не ми е известно, дали действително въпроса стои така, както е докладван. У нас нема дело, нема целата преписка да видим как е станала тази продажба и дали тя е незаконна. Ако е била незаконна, изглежда, че дѝржавата е могла и побрано да унищожи този тѝрг по друг начин.

И. Гетов (з): Защищавай го, защищавай го — той има нужда от защита!

П. Паскалев (д): Безразлично ми е, как ще решите. Аз обаче по тоя повод ще направя една констатация, че у нас в България много често стават подобни тѝргове, много често се заграват несправилно земи, било дѝржавни, било частни. Изглежда, че рѝднина години ние ще продължаваме да правим такива работи и да отменяваме актове на правителството и финансовата власт; изглежда, че и следующето Народно събрание ще има да отменява наново подобни актове на днешните управници.

Въпроса ми е другаде. Поняког ние тѝргнахме по пъти на отменяването, било действия, вършени в миналото, било закони, гласувани преди неколко време, както закона за данѝка върху тютюнните и други, аз питам г. министра на вътрешните работи, не е ли по-важно, вместо да ни занимава с тези работи — с които можѝ да ни занимава

по-после, и да взема решения за отменение на други актове на правителството — да вдигне цензурата и военното положение, пред вид предстоящите избори? Този въпрос ние го повдигнахме, когато се разискваше закона за печата. Цензурата не ни позволява да кажем в печата, че трябва да се вдигне цензурата и военното положение. Бех писал онзи ден във в. „Препорѝц“ една статия „Изборите и конституционните свободи“ и целата беше зачеркната. Да не смета българския народ, че не сме повдигали този въпрос. Аз го повдигам тук, и други сѝ го повдигали пред народното представителство, и г. министѝра на вътрешните работи трябва да отговори категорично, смета ли той, когато отменява други работи, че не е по-важно да отмени цензурата и военното положение?

И. Гетов (з): Това ли те боли? Довечера не можеш да легнеш.

Председателствуващ Г. Марков: (Звѝни) Това нема нищо общо с въпроса. Вземете думата, когато му е реда. Сега немате думата по този въпрос.

П. Паскалев (д): Защото имаме избори на 19 февруарий. (Възражениа от земеделците)

Председателствуващ Г. Марков: Ще гласуваме. Когато приемат решението за признаване съществуващ станалия на 20 декемврий 1913 г. при Белослатинското околнѝско финансово управление тѝрг, за продажбата на 300 декара от дѝржавния дѝжурниловски сонат и утвѝрден с предписание на Министерството на земледелието и дѝржавните имоти имоти, № 2.770 от 26 април 1914 г. върху народния представител Мано Облаков, и унищожаванѝе всички сделки, сключени въз основа на тази продажба, моля, да вдигнат рѝка. Мнозинство, Събранието одобрява това решение.

Минаваме по-нататѝк към последната точка от дневния ред — първо четене законопроекта за прибавяне нов чл. 5 към закона за тѝрговията със зърнени храни и производенията от тях от 1920 г.

Моля г. секретаря да го прочете.

К. Сидеров (р): (Към министрите) Я станете и кажете за военното положение и цензурата дали ще ги вдигнете.

Председателствуващ Г. Марков: Моля, уважавайте реда. По какъв въпрос се говори, а какъв повдигате!

Министѝр П. Янев: (Към К. Сидеров) Като отидеш в село, там щѝ ти кажат.

К. Сидеров (р): Кажете какво ще кажете за цензурата.

Министѝр М. Турлаков: Глух ли беше онзи ден, когато се разискваше закона за изборите, че се каза, какво когато се публикува наказателния закон, тогава това ще стане — ще се вдигне цензурата? (Пререкание между земеделците и левицата)

Председателствуващ Г. Марков: (Звѝни) Моля, пазете тишина, г-да!

Министѝр М. Турлаков: (Към К. Сидеров) Какво плещиш там, какво говориш?

К. Сидеров (р): Аз говоря, нѝ плещя.

Председателствуващ Г. Марков: (Звѝни) Моля, пазете тишина! (Към К. Сидеров) Какво говорите? Давам Ви думата да кажете какво искате да кажете.

К. Сидеров (р): Да ни се отговори за цензурата.

Министѝр М. Турлаков: Глух ли беше преди 5—10 дена, когато казах, че, като се публикува наказателния закон, тогава ще се вдигне и цензурата и военното положение? Десѝт пъти ли, всеки ден ли ще повтаряме все същото? Казаното си е казано. Кажѝ какво ще кажеш повече!

К. Сидеров (р): Преди изборите трябва да стане.

И. Гетов (з): Оставете го, той е щѝн.

Председателствуващ Г. Марков: България нема да съществува само до изборите, г. Сидеров.

От левицата: А-а-а! (Пререкания)

Председателстващ Г. Марков: (Звъни) Моля, тишина, г-да!

А. Кундалев (з): (Към К. Сидеров) Кой къде е бил, там да отиде да е кара. Тук не е место за каране. Не си ли отрезнел — вече часът е 4?

К. Сидеров (р): Ти мълчи, гешефтарино! През време на войната беше хайдутин!

Председателстващ Г. Марков: (Звъни) Седнете си на местото, г. Сидеров. За ваканцията да не се разделям така трагично.

А. Кундалев (з): (Към К. Сидеров) Ако не си отрезнел още, хайде наван, там е студено, ще ти мине.

К. Сидеров (р): Ти си разбойник! През Радославо време крадеше заедно с него. Искаш ли удостоверение за това?

А. Кундалев (з): Пияница, с пияница! Не си ли отрезнел още, бе? Към „Борисовата градина“ като отидеш, ще ти мине; от снега минава тая пуцина — пиянството!

К. Сидеров (р): Крадец! През Радославо време разбойничествуваше и крадеше. Удостоверение искаш ли? (Глъчка)

Председателстващ Г. Марков: (Звъни) Моля, тишина, седнете си на местата, г-да.

А. Кундалев (з): 100 л. да стане килограма вино, няма да престанеш да пиеш. Пияница такъв!

К. Сидеров (р): Аз ти казах, че си разбойник. През Радославо време крадеше.

Председателстващ Г. Марков: Моля, седнете си на местото, г. Сидеров. Тук няма разбойници, а има народни представители. Моля да си отделите думите или ще приложим правилника.

К. Сидеров (р): Той не се обижда, бе.

Председателстващ Г. Марков: Права Ви бележка за некоректно държане в Народното събрание. (Шум) Моля тишина, г-да!

Зам.-секретар С. Дреновски (з): (Чете)

„До XIX-то обикновено Народно събрание.

ДОКЛАД

Г. г. народни представители! Известно ви е, че съгласно постановлението на чл. 22 от закона за търговията със зърнени храни и произведенията от тех от 1920 г. 20% от реализираните от Консорциума печалби са предназначени за образуване фонд за постройка на житни елеватори и силози при Българската земеделска банка.

Докато беше в сила цитирания закон и, следователно, докато всички земеделци-производители бяха длъжни да продават храните си само на Консорциума, немаше нищо по-справедливо от това, защото отделените 25% от печалбите, реализирани при продажбата на техните храни, са вземаха еднакво от печалбите на всички производители в страната, за да се употребят за постройката на житни елеватори и силози, които ползват пак самите производители. Знае се обаче, че от момента, в който стана известно, какво закона за търговията със зърнени храни ще бъде отменен и че Консорциума не ще има в бъдеще законната привилегия на единствен купувач-износител на зърнени храни, големата част от производителите, без да дочака публикуването на респективния закон, престана да продава храните си на Консорциума, а само една малка част от тях продължаваше да върши това. Този момент съвпада с датата 1 септември 1921 г., която по общото убеждение, се счита като последен ден от земеделската година, през която бе в сила стария закон за търговията със зърнените храни и след който, следователно, Консорциума преставаше да функционира. Явно е обаче, че би било крайно несправедливо да се вземат за постройка на

елеватори и силози 25% и от ония печалби на Консорциума, които ще се получат от храните на такива производители, които, благодарение на това, че са продължавали да имат доверие в Консорциума, са му предавали храните си и след датата 1 септември 1921 г., а следвало би и тая част от печалбата да се раздаде на производителите-земеделци заедно с останалите 60%. Ще бъде несправедливо първо, защото ще се лишат от законните си печалби само една част от производителите, и то най-добросъвестните от тях, а другите, които са продали храните си на търговци, ще реализират своите големи печалби и второ, защото елеваторите и силозите, за чието построяване се отделят тия 25% от печалбите, ползват еднакво всички производители в страната, следователно не може той процент да се отдели от труда само на една част от тях.

Водими от горните съображения ние подписаните народни представители чест имаме да внесем приложения тук законопроект за прибавяне на нов чл. 5 към закона за търговията със зърнени храни и произведенията от тех от 1920 г., с които се цели премахването на изтъкнатата по-горе очевидно несправедливост. С молба да бъде разгледан и приет от почитаемото Народно събрание.

София, декември 1921 г.

Вносител: К. Чамев.

Народни представители: Хр. Ц. Ветовски, А. Йоримов, Н. Ковачев, Р. Гичев, Г. Петков, Т. Вълчев, Ж. Тончев, Г. Йорданов, Г. Драгнев, Н. Кисев, И. Енчев, Т. Кисев, Т. Караваневски, М. Гюзелев, Г. Стойнов, Я. Тодоров, Ю. Хасанов, Н. Динев, П. Петков, Ст. Кирчев, К. Крутунов, С. Коев, Ст. Златев, Ив. Пандов, Г. Колев, Г. Марков, Д. Георгиев, Гр. Бояджиев, А. Вълканов, Ив. Т. Стойнов, Г. Точев, Л. Неделков, Хр. Данев, С. Жеков, Г. Недков, Л. Богданов, Ст. Даскалов, Н. х. Иванов, Ю. Бергански, Т. Кортевски, С. Попов, Ст. Пейчев, Ив. Димитров, П. Димов, И. Вълков, С. Георгиев, Сп. Дупаринов, М. Личев и И. Караджов.

ЗАКОНОПРОЕКТ

за прибавяне нов чл. 5 към закона за търговията със зърнени храни и произведенията от тех от 1920 г.

Чл. 5. Предвидения в чл. 22 от закона за търговията със зърнени храни и произведенията от тех начин за разпределяне печалбите на Консорциума не се прилага за храните, предадени от производителите на Консорциума след датата 1 септември 1921 г. до окончателното му ликвидирание. Печалбите, които произлизат от тия последните, се разпределят както следва: 5% — за членовете на Консорциума, 10% за участващите земеделски кооперации и земеделските кооперативни синдикати и 85% за производителите-земеделци.

Председателстващ Г. Марков: Нема записани да говорят по законопроекта.

Има думата народния представител г. Стоян Костурков.

С. Костурков (р): Аз питам г. г. министрите, по тоя законопроект, който е внесен по частна инициатива, как се внася законопроект за изменение на закон, който е отменен, който не съществува? Каква е тая работа? Не мога да разбера, какво е това законодателство.

От земеделците: Ей-й-й!

С. Костурков (р): Да, да. — Да кажат министрите, особено министъра на правосъдието, какъв е този законопроект, с който се иска изменение на един отменен закон? Къде се намира такава чудо по земното кълбо?

От земеделците: Ей-й-й!

Председателстващ Г. Марков: Има думата народния представител г. Неделчо Георгиев.

Н. Георгиев (з): Г. г. народни представители! Верно е, че закона за търговията със зърнени храни е отменен; по туй предложението не се отнася до самия закон, а за фондовете, които са останали от закона за търговията със зърнени храни.

С. Костурков (р): Отменен е закона, няма фондове, всичко е отишло по местото си. Свършено е.

Н. Георгиев (з): Г. г. народни представители! Аз не държа за формалността, че закона бил отменен, аз държа тук за друго нещо. Според чл. 10, алинея четвърта на закона за търговията със зърнени храни, всички кооперации и синдикати, които сж тжргували с Консорциума, трябва да получат комисиони за тая тжрговия, . . .

Министър д-р Р. Даскалов: Тогава наречете го: „Закон за ликвидация на фондовете“.

Н. Георгиев (з): . . . а се внесе законопроект, с който туй, което кооперациите и синдикатите имаха право да получат, минава за сметка на държавния заем. Аз сметам, че ние ще извършим едно несправедливо дело, като искаме да присвоим, или по-право да конфискуваме сумите, които се падат на кооперациите и синдикатите. Най-право би било, тия суми да се прздадат на съответните кооперации и синдикати. Ако искаме задължително да накарваме тези кооперации и синдикати да дадат за държавния заем — то е друг въпрос, но без да го задължаваме, а просто да присвоим туй тяхно право, това не можем да направим, защото те ще се обжрнат към съдилищата и по съдебен ред, съгласно закона, ще осждят държавата. Аз моля г. министра да се съгласи, щото кооперациите да си получат комисионите, а слд туй да се поиска от тях, принудително да ги дадат за заема; но да си мине по реда, защото инак кооперациите ще осждят държавата и това ще мине на гърба на държавния бюджет.

Министър д-р Р. Даскалов: Съгласен сжм, ама трябва да се измени името на законопроекта.

Председателстващ Г. Марков: Ще гласуваме. Които приемат законопроекта за прибавянз нов чл. 5, към закона за тжрговията със зърнени храни и произведения от тях от 1920 г. . . .

Министър д-р Р. Даскалов: Моля, да се измени после заглавието на законопроекта, което ще стане на второ четене, а сега само да се гласува по принцип.

С. Костурков (р): Отменен закон, как ще го изменявате, бз?

Председателстващ Г. Марков: Които приемат законопроекта по принцип, с обяснението, което даде г. министъра на вътрешните работи, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема законопроекта на първо четене.

Законопроекта ще се изпрати в комисията, където ще претърши съответни изменения.

Дневния ред е изчерпан.
Има думата г. министъра на финансите.

Министър М. Турлаков: Предлагам следущето заседание да бжде във вторник, на 21 февруарий.

Н. Георгиев (з): По правилника във вторник нема заседание.

Министър М. Турлаков: Добре, в среда, 22 т. м., само че да не бжде като на 28 януарий, защото ще почнем с бюджета.

Предлагам следния дневен ред:

1. Полагане клетва от новите народни представители;
2. Второ четене законопроекта за митническата тарифа на вносните стоки;
3. Първо четене законопроекта за бюджета на държавата за финансовата 1922/1923 г. — експозе на министра на финансите;

Второ четене законопроектите:

4. За горите;
5. За военния данък;
6. За Софийската градска община;
7. За освобождаване Народния театър в София от плащане общинските такси и берии за канализация, вода, смът и пр.;
8. За подпомагане сираците от войните;
9. За привилегията на инвалидите;
10. За селско-общинските съдилища;

Подпредседател: **Г. МАРКОВ.**

11. За отцепване с. Деков от Никополската околия и присъединяването му към Свищовската околия и др.

Първо четене законопроектите:

12. За дружествата със ограничена отговорност;

13. За обществените осигуровки; и

14. За допълнителен закон за продаване, разменяване и експлоатиране на държавните недвижими имоти и пр.

Р. Маджаров (д): Г. министре! Бюджета не е раздален.

Министър М. Турлаков: Ще бжде отпечатан и раздален. Ако не е готов, ще го отложим.

С. Костурков (р): Питам г. председателстващия за какво се отлагат заседанията за толкова дълго време — 11 дена?

Председателстващ Г. Марков: Още не сжм казал, че сж отложени заседанията, г. Костурков.

С. Костурков (р): Това го каза г. министъра на финансите и затова даде такъв дневен ред.

Председателстващ Г. Марков: Г. министъра на финансите направи предложението, но аз още не сжм го гласувал.

Н. Георгиев (з): Председателя не знае нищо. Ако ние решим.

Министър М. Турлаков: Понякоже по-много от г. г. народните представители сж земеделци и от селата, и ще си очидат за изборите, ижк и от вас по-много, ето че ги нема — поради туй.

Некой от земеделците: Къде сж?

С. Костурков (р): Само това исках да знаа.

И. Гетов (з): Разбра ли сега за какво? (Глъчка)

Председателстващ Г. Марков: Моля, дайте възможност да гласуваме.

С. Костурков (р): Аз протестирам от името на нашата група, защото се отлагат заседанията, за да ходите по агитации. (Възражения от земеделците) Тук трябва да седим, да работим, а не да отлагате заседанията, за да агитирате за изборите.

И. Гетов (з): Ще отидем да ви пердашим!

Некой от земеделците: Къде е вашата група, г. Костурков, от името на която протестирате? (Пререкания. Шум)

Председателстващ Г. Марков: Моля, пазете тишина, г-да!

П. Паскалев (д): Моля, да се постави в дневния ред и отговор на питанията, които сж направени, под ред.

Председателстващ Г. Марков: Приема се.

Ще дам на гласуване предложението на г. министра на финансите, който предлага следущето заседание да бжде в среда, на 22 т. м., със следния дневен ред:

1. Полагане клетва от новите народни представители.
2. Отговор на питаня — както предложи г. Паскалев — и т. н.,

С. Манов (к): Отговор на питаня и интерпелации.

Председателстващ Г. Марков: . . . както го прочете г. министъра на финансите. Които приемат това предложението на г. министра на финансите, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Заседанието се вдига за 22 т. г., 2 ч. слд обед.

(Вдигнато в 4 ч. 20 м. след пладно)

Секретари: **С. ДУПАРИНОВ,**
Ю. ВЪЛКОВ,
С. ДРЕНОВСКИ.

Началник на Стенографското отделение: **Т. ГЪЛЪБОВ.**